

sidder, og han proklamerede, at det vilde andre Partier ogsaa. Det var en god Frugt, sagde det ærede Medlem, af Generalstrejken. Det ærede Medlem har ellers ved mere end een Lejlighed i sit Blad skrevet, at Generalstrejken var et slet politisk Middel, yderst slet, men et Middel, som er vel anvendeligt i Arbejdernes sociale Kamp, i deres Lønkamp. Nu hævder altsaa det ærede Medlem, at dette daarlige Træ virkelig har baaret en saare god Frugt, og det har ført den lige Valgret til Sejr derved, at den blev forankret i Grundloven — det var den nu forlængst, men det ærede Medlem tager det jo i sin historiske Fremstilling i Almindelighed ikke saa nøje —, og den var ogsaa forankret i 3 Partiers Livsinteresse, derfor er den ikke let at rokke. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at der er ingen, der vil rokke ved de Livsinteresser, hvori det ærede Medlem har kastet Anker. Der er ingen, der vil gøre Forsøg derpaa. Og det ærede Medlem har da heller ikke i sin Tale her i Tinget, lige saa lidt som nogen af de andre ærede Ordførere, som har udtalt sig om Princippet i dette Lovforslag, turdet paastaa, at her ikke er gjort et virkelig ærligt og gennemført Forsøg paa at tilvejebringe den ubetingede, forholdsmæssige Repræsentation i Folketinget for de forskellige Anskuelser blandt Vælgerne. Altsaa, her er aldeles ikke Tale om at rokke ved den lige Valgret. Det ærede Medlem kan gaa til denne Sag uden Frygt i saa Henseende. Forslaget frembyder, som jeg siger, større Sikkerhed for Lige- lighed i Repræsentationen, end den nugældende Ordning gør, og det er ganske naturligt; thi den nugældende Ordning betyder Forholdstalsvalg i smaa Kredse, som Amterne i Virkeligheden er, og til at bøde paa de Konsekvenser, som dette Valg faar ved Tilsidesættelsen af Minoriteterne i disse mindre Kredse, disponerer man over 31 Suppleringsmandater. Det er uhyre let, hvad alle ærede Medlemmer, som har beskæftiget sig med disse Problemer, ved, at konstruere Eksempler paa, at den Metode, som i Valgloven af 1920 er udformet, fuldstændig kan svigte, hvilket jeg senere skal nævne Eksempel paa. En saadan Svigten har for øvrigt paa et afgørende Punkt allerede fundet Sted ved Valget i 1920. Og det maa kun dybt forbavse, at det ærede Medlem Hr. Rode er uvidende derom.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har altsaa nu kastet Anker, vi maa dog trøste os med, at med den Bevægelighed, som

det ærede Medlem besidder, er der ikke noget som helst i Vejen for, at han paa ny i denne Sag, som han tidligere har gjort, kan sætte Sejlene til, faa dem fulde og i Hurtighed flytte sig hen et helt andet Sted, hvor han kan finde en lige saa fortræffelig Ankerplads som den, han i Øjeblikket synes at have. Jeg maa bede den højtærede Formand om Tilladelse til at citere nogle enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der viser, hvor ilde berørt han var ved Tanken om at skulle forankre dér, hvor han nu befinder sig, og hvor vel han var tilpas ved den Ankerplads, han tidligere havde. I 1919—20 under de Forhandlinger om Valglovsforslaget, som da fandt Sted, sagde det ærede Medlem i Tilknytning til det Lovforslag, som var fremsat af daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem af dette Ting, Hr. Rode: „Selve dette System“ — det var altsaa Enmandskredssystemet — „vil jeg meget anbefale, at man bliver staaende ved. Det er efter min Mening et praktisk og godt System, der forener Fordelene ved to Valgsystemer, Fordelene ved Enkeltmandskredsvvalg og Fordelene ved Forholdstalsvalg, paa en særdeles god, jeg kunde næsten sige genial Maade. Det er et originalt dansk Valgsystem, vokset op her i vort Land, oprindelig fremsat af en enkelt Mand, en Kandidat Smith, i løse Træk for mange Aar siden og vokset op efterhaanden til sin nuværende Skikkelse gennem Bidrag fra mange ansete ledende Politikere i alle Lejre. Hvorfor kaste Vrag paa et System, der er ejendommelig dansk, og som har alle Betingelser for at blive et ganske ypperligt System, saa snart det bliver rationelt gennemført“. (*Borgbjerg*: Ja, rationelt gennemført). Det ærede Medlem siger: „Ja, rationelt gennemført“. Det ærede Medlem sad og ventede paa det Halmstraa, han i denne Forbindelse kunde gribe, for at bjærge sig. Han mener at kunne finde det, idet han tror det muligt at hævde, at Forslaget, som forelaa i 1919, og som var Forslaget fra 1915 med en Lap paa, betød en rationel Gennemførelse af Sikkerheden for Tilvejebringelsen af Forholdsmæssighed samtidig med, at man beholdt Enmandskredse. Jeg tror, at ved dette Halmstraa kan det ærede Medlem i denne Forbindelse ikke bjærge sig, han gaar til Bunds, enten han griber efter det eller ej. Det ærede Medlem fortsætter: „Det nuværende Valgsystem er netop de personlige Valgs System. Fra dette Personlighedsmoment i dansk Politik